

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 28 MEI.

Kiezing van 14 juni.

Wij verzoeken de heeren kiezers de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven :

MM. LODEWIJK JULLIOT,
Graaf Fr. DE BORCHGRAVE D'ALTENA.

Provinciale kiezingen.

Ziehier nog den uitslag van eenige kiezingen die geene plaats gevonden hebben in ons laatste nummer :

Kanton Beerlingen.

Getal stemmers, 258.

MM. Boni,	171 stemmers.
Ghysens,	157 »
Hendrix,	148 »
Schoonbroodt,	135 »
Léonard,	107 »

De vier eerste, alle uitgaande katholieke raadsheeren zijn herkozen.

Kanton Achel.

Drij kandidaten der bewarende gezindheid zijn op rang.

Bij de eerste stemopneming bekommt M. Praets, burgemeester te Lille St Hubert, 8 stemmen ; M. Moonen, burgemeester te Neerpelt 28 stemmen en M. Slechten, aannemer te Caulille 50 stemmen.

68 kiezers waren aanwezig.

Niet een dezer kandidaten de volstreckte meerderheid bekomen hebbende, wordt M. Slechten in eene tweede stemopneming gekozen door 56 stemmen tegen 29 gegeven aan M. Moonen.

Ziehier de cijfers der kiezing van Maeseyck, waarvan de uitslag onvolledig door het grootste gedeelte der dagbladen medegedeeld is :

Getal stemmers, 222. Nietige briefjes, 6. Volstreckte meerderheid, 109.

MM. Nyssens, katholieke kandidaat en uitgaande lid, 122 st.
Kösters, ministeriële kandidaat en uitgaande lid, 122 »

Deze twee kandidaten zijn gekozen. Het kiesbureau van Maeseyck heeft 5 briefjes ongeldig verklaard dragende den naam van M. Hermans, katholieke kandidaat. Van eenen anderen kant heeft men 22 briefjes met den naam van M. Schoolmeesters geldig verklaard, ofschoon derzelver geldigheid grootelijks betwist wordt. Indien men aan M. Hermans de

5 stembriefjes onttrekt en aan M. Schoolmeesters de 22 stemmen toerekent over dewelke er twijfel bestaat, dan bekommt M. Schoolmeesters 109 stemmen en M. Hermans 107.

De provinciale raad zal uitspraak te doen hebben over de geldigheid dezer stembriefjes die bij het proces-verbaal gevoegd zijn geworden. Voor heden zullen wij ons te vrede stellen met te doen opmerken dat elkeen, zelfs de liberalen die nog niet alle rechtzinnigheid afgezworen hebben, eenparig zijn om te verklaren dat het M. Hermans en niet M. Schoolmeesters is die regelmatig gekozen is.

De uitslag der kiezingen die verleden maandag in onze provincie hebben plaats gehad voor de gedeeltelijke vernieuwing van den provincialen raad is zeer voldoende en de groote katholieke meerderheid, die in deze vergadering bestaat, is ongeschonden gebleven. Nergens hebben de liberalen openlijk den strijd durven aangaan. Te Maeseyck alleen was de worsteling tusschen de twee partijen hevig. De uitslag is er gunstig geweest voor de katholieken, want niemand kan ernstig betwisten dat het M. Hermans en niet M. Schoolmeesters is die gekozen is geworden. Het kiesbureau van Maeseyck heeft wel is waar M. Schoolmeesters als raadsheer uitgeroepen ; maar men weet op welke wijze het bureau tot dien uitslag is gekomen. Men heeft voor M. Schoolmeesters een twintigtal briefjes goedgekeurd waarvan het grootste gedeelte schijnen volstreckt nietig te zijn. Van eenen anderen kant heeft men een deel briefjes met den naam van M. Hermans ongeldig verklaard, hetgeen hem de volstreckte meerderheid heeft ontnomen. De provinciale raad zal de handelwijze van het bureau in zijne eerste zittingen te onderzoeken hebben en wij durven van heden met alle onpartijdige mannen verzekeren dat deze vergadering M. Hermans als raadsheer zal uitroepen en M. Schoolmeesters heel beleefd naar huis zenden.

Wij willen niet ontkennen dat er in sommige kantons eenige kandidaten gekozen zijn die niet tot onze denkwijze behooren. Doch het is klaar dat deze hunne kiezing te danken hebben, niet aan den invloed der liberalen, maar wel aan de toegevendheid en aan de verdraagzaamheid der katholieken. Te Hasselt, bij voorbeeld, waar de katholieken eene onbetwistbare meerderheid bezitten is M. G. Bamps, een liberaal, te gelijker tijd met drie katholieken gekozen. Is het niet onbetwistbaar dat M. Bamps zou overhoop worden indien de katholieken eenen kandidaat tegen hem op

den rang hadden gesteld ? De katholieken hebben te Hasselt M. Bamps gekozen, juist zoals zij hier en daar in andere kantons eene liberalen kandidaat hebben latendoorspringen. Dit is van hennet wege een bewijs van gematigdheid en toegevendheid die hun eeraandoet, doch waarvoor hunne tegenstrevers hun weinig dankbaarheid zullen toonen.

De uitslag der kiezing is een nieuw bewijs dat het liberalisme eene plant is die op den katholieken grond van Limburg geen wortel wil vatten.

Kies-kronijk.

Volgens den *Journal de Liège*, bieden de liberalen van Soignies eene kandidatuur aan voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers aan den heer Vervoort, oudvoorzitter dier vergadering.

De *Organe de Mons* zegt, dat de heer Vervoort geweigerd heeft, en dat daarop de « Liberale » associatie van Soignies de kandidatuur heeft vooruitgesteld van den heer H. Boekstaal, een vooruitstrevend liberaal van Bergen.

Te Soignies is er eene nieuwe kandidatuur voor den dag gekomen, die van den heer Ernest Boucquéau, die zegt liberaal te zijn, doch niet te behooren tot dat « liberalisme » hetwelk tot masker dient aan zelfzuchtige en hatelijke driften, en dat zich door niets beters weet te bevestigen dan door de godsdienstige denkbeelden aan te randen. Hij wil gelijkheid van rechten voor iedereen.

Ziehier de namen der kandidaten, ondersteund door de katholieken in 't arrondissement Soignies, voor de kiezing van Juni : de heeren Boucquéau, niverheidsmeester te Louvière ; Van den Broecke, scheikundige te Brussel, en Mabile, advocaat te Gent.

Te Charleroi worden de volgende kandidaten door de katholieken ondersteund : de heeren Drion Pimez, houtart, Jules Dulait, niverheidsmeester, en Gilmont, advocaat. — Bij deze moet nog den naam gevoegd worden van den heer Baliseaux, wiens strekkingen gekend zijn.

De *Union de Charleroi* ondersteunt de kandidatuur van den heer advocaat Hermant, van Châtelet, die den kiezers van het arrondissement eene circulaire heeft toegestuurd.

De kracht der Katholieke partij.

Wanneer men goed den toestand inzieft zoals het ministerie hem heeft daargesteld,

— Ja, dat willen wij, spoedig. Laat ons den knop zoeken ; zij zeiden toen dat hij zich onder aan het beschot, niet ver van de schilderij bevond. Laat ons zoeken, zuster ! Het geldt misschien het leven van onzen broeder ; laat ons zoeken ! — Zij namen het licht van de tafel, snelden in de alkof, kropen op den grond en lichten, steeds zoekende, tegen den muur en het beschot.

— Nu, wat doet ge hier ? riep eensklaps eene luide stem achter haar. Wat hebt ge in de alkof te maken, en wat zoekt ge op den grond ?

— Mijn man, fluisterde Julia, en het licht ontzook hare hand.

— Ja, uw man, zegde graaf Brody, met het voorkomen van volkomen ergeloosheid. Ge zijt zoo lang weggebleven, dat de heeren mij eindelijk hebben afgezonden om u te halen. Maar wat zoekt ge toch op den grond ?

— Eene naald, die ik heb laten vallen, zegde Rosa. Wij wilden eene roset aan de bedgordijnen bevestigen, en 't was de laatste naald. Ik zal spoedig eene andere halen.

— Niet noodig, riep graaf Brody, het ziet hier alles immers fraai en deftig uit, en uw lieve broeder zal het niet kwalijk nemen, zoo er eene roset aan 't gordijn een weinig los zit. Komt, heiden ; en ik raad u vrolijk te zijn en het niet te wagen uwen broeder een of ander woord toe te fluisteren of hem zelfs met eenen blik te waarschuwen, zoo ge uwe kinderen wilt wederzien.

Zij volgden hem zwijgend naar de familiezaal, en schenen vrolijk en spraakzaam aan den avondschijn ; slechts nu en dan ontmoeten hare oogen elkander met een lang en spraken van haren angst en zielemart ; maar ze sloegen ze haastig neder voor graaf Brody's bespiedende, vlamdende blikken.

Eindelijk was het avondmaal afgeloopen en men nam afscheid van elkander, om zich ter rust te begeven.

moeten wij onze verwondering uitdrukken dat de katholieken een nog zoo groot terrein kunnen behouden en met zoo deenen bijval worstelen tegen de gouvernementele macht. Het moet zijn dat de katholieke partij in haar bestaan, in de principen die ze verdedigt, in de verknochtheid harer leden eene buitengewone kracht vindt, niet alleenlijk om aan het ministerie te verstaan, maar om het in vele plaatsen, in menige provincien, plat te leggen. Een beknopt overzicht zal ons gezegde staven.

Het doktrinarisme heeft het land beheerscht van 1847 tot 1852, en van 1857 tot heden toe, dus zeventien volle jaren. In al de besturen, zoo burgerlijke als rechtelijke en militaire, in al de kringen waar er bedieningen ter zijner beschikking waren, heeft het zijne schepsels geplaatst, voor de overdevenste eerst zorgende, en hun zoo spoedig mogelijk bevordering gevende. Het is met duizenden dat men in alle ambten, in alle vakken de ministeriële schepsels ontmoet. Tot nu toe had het rechterlijk orde aan dien inval ontsnapt : eene aan de constitutie strijdende wet, eene wet die de Koning geteekend heeft, heeft de vervallende der magistratuur vermeld.

Overal waar het zijn kon, heeft het ministerie burgemeesters en schepenen van zijnen aanhang benoemd, zelfs wanneer de gemeentebesturen hierdoor gansch verward en verdeeld wierden.

In kiezingstrijd werkt geheel dit boelke, gewapend met budgetten, tegen het nationaal gevoelen met eene ongelooflijke hardnekkigheid ; daarenboven werft het nieuwe aanhangers onder de plaatsenjagers, en aldus dient het geld van het volk om zijne belangen te bestrijden en tegen te kanten.

Men rekent dat er 19,000 herbergiers het kiesrecht uitoefenen op 103,000 kiezers. De landbouw heeft slechts 16,000 kiezers ; de nijverheid nauwelijks 18,000 ; de koophandel 9,000 ; de eigendom omtrent 6000 ; en de geleterde klassen te samen 8000.

Voegen wij daarbij dat het ministerie eene wet gemaakt heeft om het liberaal kiesbedrog te begunstigen, en niettemin wederstaat de katholieke partij nog deftig aan eene zoo verschrikkelijke macht.

Ja, dat bewijst dat de katholieke partij eene sterke partij is, dat toont klaar dat die diepe wortelen in de volksgevoelens heeft geschoten, en dat, indien gansch ons katholiek leger opkwam, ons anti nationaal ministerie ras zou van kant zijn.

Deze onbetwistbare feiten moeten alwie katholiek is, aanmoedigen om met moed en

— De vrouwen mogen zich in hare kamers terugtrekken, zegde baron Jemnik. Wij willen eerst onzen zwager plechtig naar de blauwe staatskamer geleiden. Kom, Brody, laat ons ieder een licht nemen en den graaf van Benjowsky als dienstdoende kamerheeren voorgaan naar de keizerszaal.

— Maar gunt dat ik ook een licht neme en wij eerst de dames naar hare kamers geleiden, zegde graaf Moritz lachende, terwijl hij insgelijks een zilveren kandelaar van de tafel nam en diep en eerbiedig voor de dames boog.

Met plechtige schreden, glimlachende gezichten, ieder een licht in de hand, stapten de drie heeren door de kamer. De twee vrouwen volgden hen, arm in arm, met gebogen hoofd en somberen blik. Voor de deur die naar de gemeenschappelijke slaapkamer der dames voerde, hielden de heeren halt en poosterden zich met hunne lichten plechtig nevens de deur, om de dames te laten voorbijgaan. Met vrolijk gezicht wenschte graaf Moritz zijne zusters goeden nacht en volgde toen de heeren, die reeds op de eerste trede van den naasten trap waren gestegen, om den graaf de blauwe staatskamer binnen te leiden.

De vrouwen waren nu een oogenblik alleen, een oogenblik onopgemerkt.

— Julia, ik weet, ik gevoel het, dat zij hem willen vermoorden, fluisterde Rosa. Hebt ge gezien, met welke vreeselijke blikken uw man hem soms aanzag ?

— Ik heb het gezien ! En hebt gehoord met welke vleierende stem uw man steeds tot hem sprak ? Ge weet, dat als hij iets wreeds wil uitvoeren, hij dan streelt en zacht en vriendelijk is.

— Ja, ja, dat weet ik, en telkens als hij beden sprak, klopte mijn hart van angst. Julia, zij willen hem doden. Moeten wij dit laten geschieden ? kunnen wij hem ten minste niet waarschuwen ? hem zeggen dat hij niet slapen, zich niet

DE VADERVLOEK.

LOSSE BLADEN UIT L. MUHLBACH'S WERK
BENJOWSKY.

(Vervolg.)

Graaf Moritz had immers den ouden Koenraad laten weten, dat hij des nachts naar het slot Krurowa wederkeeren en zijn oude trouwe dienaar hem daar verwachten zou. En was hij weg, dan moest het haar gelukken de kinderen te bevrijden. Zij hadden immers beide zoo trouw en gehoorzaam het bevel van hare mannen volbracht, zij hadden niets van haar verdriet en zielsangst verraden, zij hadden zelfs met glimlachende kalme de gehinichelde teederheid harer mannen geduld, en alles gezegd wat deze haar hadden opgelegd. O, zij hadden zoo standvastig gelogen en gehinicheld, zoo heldhaftig geveinst ; nu mochten zij hiervoor belooning verwachten, de belooning dat zij hare arme, kleine kinderen uit de koude eenzame kamer verlossen, ze aan heer harten koesteren, ze spijs en drank geven mochten. O, zoo Moritz slechts eerst het slot verlaten had, opdat zij de kinderen konden bevrijden !

Maar ach, deze hoop moest voor haar vernietigd worden. Hare mannen wilden niet, dat Moritz naar het slot Krurowa terugkeerde, zij verzoekten hem te blijven, den eersten nacht onder het vaderlijk dak te slapen en toen Moritz dit afsloeg, eischen de beide heeren van de zusters, dat zij dit haren broeder zouden verzoeken, en zij, de arme, beangstigden, deden dat. Zij verzoekten haren broeder te blijven, zij eischen dit van hem als een bewijs zijner liefde, zij drongen de tranen, die in hare oogen wilden stijgen, in haar hart terug ; zij smoorde den angstkreet harer ziel en glimlachten, toen Moritz heere bede bewilligde, toen hij er in toestemde den nacht in het slot Verbowa te blijven.

— En hij zal in de groote blauwe staatskamer slapen, riep baron Jemnik blijmoedig. In de staatskamer, waar keizer Leopold de eerste eens geslapen heeft, toen hij den toenmaligen graaf Benjowsky, die palatin van Hongarië was, zijn keizerlijk bezoek maakte. Er is nog alles zoals het destijds ingericht was, het is de eerekamer van het huis, en daarin zal de teruggekomen erfgenaam, de laatste graaf Benjowsky, slapen. Geeft uwe bevelen, dames, maakt uwe beschikkingen, opdat uw broeder in de blauwe staatskamer alles tot zijn gemak vinde. Maar spoed u en in een kwartier uurs moet ge weder hier zijn, want wij hebben honger en verwachten u aan den avondschijn.

De twee vrouwen schelen heen, om zelve de blauwe staatskamer in oogenschouw te nemen en aan de dienstmeid hare bevelen te geven. De groote kamer, met hare verbleekte praet, maakte op de zusters een onaanagenamen indruk.

— Julia, fluisterde Rosa, weet ge, waarom zij hem juist hier laten slapen.

— Ik weet het, zegde Julia met bevende lippen. Zij hebben in Brody's kamer, achter eene afgevallene schilderij eene verborgen deur ontdekt, die in een klein gang voert. Deze gang komt hier in deze kamer uit. Daar achter de blauwe gordijnen der alkof, is het levensgroote afbeeldsel van keizer Leopold, dat is de geheime deur, door welke men uit den gang hier binnenkomt.

— Rosa, indien zij, terwijl onze broeder slaapt, door de geheime deur hier binnendrongen ; indien zij ..

— Om Gods wil, spreekt niet uit wat ge denkt, Julia, maar laat ons doen wat in ons vermoeden is. De schilderij opent zich als men op eene springveer drukt, die zich hier in den muur bevindt en met een gouden knop bevestigd is. Wij willen den knop afdraaien, dan is de machinerie buiten werking gesteld.